

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกตั้งแต่อดีตจนก้าวเข้าสู่ยุคปัจจุบัน ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นสังคมยุคโลกาภิวัตน์ ทุกภูมิภาคของโลกมีการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร มีการแข่งขันกันในด้านธุรกิจ การค้า การอุตสาหกรรม และด้านอื่น ๆ อย่างรวดเร็วและต่อเนื่องตลอดเวลา มีการรวมกลุ่มกันทำการค้าและสร้างความร่วมมือทางเศรษฐกิจ มีการออกข้อกำหนดและระเบียบความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มและระหว่างประเทศ ปรากฏการณ์ดังกล่าว ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคมไทยทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง ตลอดจนระบบราชการ ระบบการศึกษา และกระบวนการจัดการเรียนการสอน จากผลกระทบด้านต่าง ๆ ดังกล่าว ทุกฝ่ายจึงตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องเร่งพัฒนา ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงการจัดการศึกษาของประเทศ เพื่อให้สามารถพัฒนาประชากรให้มีศักยภาพเพียงพอต่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเช่นนี้ รวมทั้งสามารถให้ความร่วมมือและแข่งขันได้อย่างเหมาะสมทัดเทียมนานาประเทศ โดยยังสามารถดำรงความเป็นไทยได้ในประชาคมโลก

ดังสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏกระทรวงศึกษาธิการ (2540 : 22-23) กล่าวว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้กำหนดบทบัญญัติอันเป็นแนวนโยบายในการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการจัดการศึกษาไว้ในมาตรา 81 ว่า “รัฐต้องจัดการศึกษา อบรม และสนับสนุนการจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้ควบคู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม เสริมสร้างความรู้และปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้อง พัฒนาวิชาชีพครู และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ”

และในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2542 : 16 - 22) ได้ระบุถึงพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2542 โดยให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 20 สิงหาคม 2545 เป็นต้นไป โดยได้ระบุถึงสาระสำคัญประการหนึ่ง ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติหมวดที่ 5 เรื่องการบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ ซึ่งได้แบ่งการบริหารและการจัดการศึกษาตามแนวทางใหม่

ของการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็น 3 ระดับ คือ ระดับกระทรวง ระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับสถานศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายในการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาไปยังสถานศึกษาให้มากที่สุด ดังปรากฏในมาตรา 39 ที่ระบุว่า “ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง”

ในส่วนของประเทศไทยโรงเรียนต่าง ๆ เมื่อได้รับมอบอำนาจจากกระทรวงว่าด้วยการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาซึ่งเป็นข้อกฎหมายบังคับ ถือได้ว่าโรงเรียนต่าง ๆ ได้ดำเนินการในการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานอยู่แล้ว เช่นเดียวกับโรงเรียนในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งจากการรายงานผลการดำเนินงานการนิเทศ โครงการการสื่อสารเพื่อการปฏิรูปการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2544 ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 8 (2543 : 66 - 88) พบว่าโรงเรียนในจังหวัดเชียงใหม่ทุกโรงเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็นสหวิทยาเขตทั้งหมด 8 สหวิทยาเขต และในแต่ละสหวิทยาเขต ประกอบด้วยโรงเรียนหลายโรงเรียนด้วยกัน ได้ดำเนินการโดยนำรูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานไปใช้ในสถานศึกษา อาทิ สหวิทยาเขตนครพิงค์ ประกอบด้วย โรงเรียนวัดโนนทัยพายัพ โรงเรียนกาวิละวิทยาลัย โรงเรียนกาวิละอนุกุล โรงเรียนโสตศึกษาอนุสารสุนทร และโรงเรียนสอนคนตาบอดภาคเหนือ สหวิทยาเขตภูพิงค์ ประกอบด้วย โรงเรียนนวมินทราชูทิศพายัพ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์เชียงใหม่ โรงเรียนแมริมวิทยาคม โรงเรียน สะเมิงพิทยาคม และสหวิทยาเขตเพชรเชียงใหม่ ประกอบด้วย โรงเรียนสันป่าตองวิทยาคม โรงเรียนหางดงรัฐราษฎร์อุปถัมภ์ โรงเรียนน้ำบ่อหลวงวิทยาคม และโรงเรียนบ้านกาดวิทยาคม

ในส่วนของ เสาวนิตย์ ชัยมุสิก (2544 : 9 - 11) ได้แสดงแนวคิดเห็นว่าการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน เป็นการกระจายอำนาจการบริหารไปยังสถานศึกษา ทำให้สถานศึกษามีอิสระและมีความคล่องตัวในการบริหารตนเอง เป็นการกระจายอำนาจตัดสินใจไปให้ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับนักเรียน ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง และชุมชนได้มีส่วนร่วมตัดสินใจในการจัดการศึกษาให้มากที่สุด ซึ่งรูปแบบการจัดการศึกษาดังกล่าวเป็น การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School - Based Management หรือ SBM) หรือใช้โรงเรียนเป็นศูนย์กลางของการบริหารจัดการโดยตรง เป็นแนวคิดที่มุ่งให้สถานศึกษามีอิสระและมีความคล่องตัวในการบริหารงานด้านวิชาการ การเงิน งานบุคคลและงานบริหารทั่วไป เปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและให้มีการบริหารในรูปคณะกรรมการโรงเรียน อันประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน ตัวแทนครู ผู้แทนชุมชน โดยมีความเชื่อว่า การตัดสินใจที่ดีที่สุดเกิดจากการตัดสินใจของบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดและมีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียนมากที่สุด

ทางด้านสำนักงานปฏิรูปการศึกษา (2543 : 12 - 13) กล่าวว่า ตามพระราชบัญญัติ การศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 การบริหารงานของสถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานจะอยู่ ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและต้องยึดเขตพื้นที่การศึกษาเป็นหลัก การบริหาร จัดการศึกษาจากเดิมที่เป็นงานของราชการบริหารส่วนกลาง คือ กระทรวงศึกษาธิการ นั้น จะมีรูปแบบที่เปลี่ยนแปลง โดยจะมีการกระจายอำนาจไปสู่สถานศึกษามากขึ้นในลักษณะ การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based Management) กล่าวคือ จะเป็นการบริหารภายใต้ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 15 คน ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าว ประกอบด้วย 1) ผู้แทน ผู้ปกครอง 2) ผู้แทนครู 3) ผู้แทนองค์กรชุมชน 4) ผู้แทนองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น 5) ผู้แทนศิษย์เก่าของสถานศึกษา 6) ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีผู้บริหารโรงเรียนเป็น กรรมการและ เลขานุการ และให้คณะกรรมการทั้งหมดเลือกกรรมการคนหนึ่งใน (1) (3) (4) (5) และ (6) เป็นประธานและอีกคนหนึ่งเป็นรองประธาน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จะมี อำนาจหน้าที่ในการให้ความเห็นชอบนโยบายและแผนพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษา ให้ความ เห็นชอบแผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา ให้ความเห็นชอบในการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น กำกับ ติดตามการดำเนินงานของสถานศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กในเขตบริการได้รับ การศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงมีคุณภาพและได้มาตรฐาน ส่งเสริมให้มีการพิทักษ์สิทธิเด็ก ดูแลเด็ก พิกัด เด็กด้อยโอกาสและเด็กที่มีความสามารถพิเศษให้ได้รับการพัฒนาตามศักยภาพ เสนอ แนวทางและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงาน บุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไปของสถานศึกษา ส่งเสริมให้มีการระดมทรัพยากรเพื่อ การศึกษา ตลอดจนวิทยากรภายนอกและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างพัฒนาการของนักเรียนทุก ด้าน รวมทั้งสืบสานจารีตประเพณี ศิลปะวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ ส่งเสริม ความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ให้ความเห็นชอบรายงานผลการดำเนินงานประจำปี ต่อสาธารณชน แต่งตั้งที่ปรึกษาและคณะอนุกรรมการ และปฏิบัติการอื่นตามที่ได้รับมอบหมายจาก หน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษา

เนื่องจากการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School - Based Management) เป็นแนวคิดใหม่ในการบริหารและจัดการศึกษาในประเทศไทย จึงมีการศึกษาวิจัยในเรื่องดังกล่าวนี้ น้อยมาก กล่าวคือ มีรายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาแนวทางการบริหารและการจัดการศึกษา ของสถานศึกษาในรูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School - Based Management) ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติในปี พ.ศ. 2543 เพียงเรื่องเดียว นอกจากนั้นก็มี บทความในวารสารฉบับต่าง ๆ บ้าง แต่ก็ยังอยู่ในปริมาณที่น้อยมาก อีกทั้งยังไม่มีการศึกษาวิจัย เกี่ยวกับรูปแบบและระบบการบริหารโรงเรียนตามแนวคิดนี้ นอกจากนี้จากการรายงานผลเกี่ยวกับ

การบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เขตการศึกษา 8 (2543 : 22) พบว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาทุกแห่งในเขตการศึกษา 8 ยังขาดแนวทางการบริหารงานโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School - Based Management) และในงานวิจัยที่เช่นเดียวกันส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเกี่ยวกับบทบาทและการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาในด้านการจัดการและบริหารงานของโรงเรียน แต่ยังขาดงานวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในเรื่องหลักการกระจายอำนาจ หลักการมีส่วนร่วม หลักการคืนอำนาจแก่ประชาชนหรือชุมชน หลักการบริหารตนเอง และหลักการตรวจสอบและถ่วงดุลโดยตรง การวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งที่จะค้นหาคำตอบของข้อคำถามเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในประเด็นที่ยังไม่มีผู้ใดศึกษาวิจัยมาก่อน ผู้วิจัยจึงได้ศึกษารูปแบบการบริหารสถานศึกษาปัจจุบันและปัญหาของการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ตลอดจนแนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน โดยเจาะจงเลือกโรงเรียนทางดงรัฐราษฎร์อุปถัมภ์ จังหวัดเชียงใหม่ เป็นกรณีศึกษา เนื่องจากโรงเรียนได้นำรูปแบบการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานไปปฏิบัติตั้งแต่ พ.ศ. 2542 มาแล้ว ซึ่งผลการวิจัยที่ได้อาจเป็นประโยชน์และสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารโรงเรียนทางดงรัฐราษฎร์อุปถัมภ์ จังหวัดเชียงใหม่ และเป็นแนวทางสำหรับการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนอื่น ๆ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษารูปแบบ สถานภาพปัจจุบันของการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนทางดงรัฐราษฎร์อุปถัมภ์ จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนทางดงรัฐราษฎร์อุปถัมภ์ จังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยนี้ เป็นการศึกษาการนำรูปแบบและปัญหาการบริหารตลอดจนแนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ไปปฏิบัติโดยเลือกโรงเรียนทางดงรัฐราษฎร์อุปถัมภ์ จังหวัดเชียงใหม่เป็นกรณีศึกษา
2. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ช่วยผู้บริหารสถานศึกษา ครูอาจารย์ นักเรียน ผู้ปกครอง บุคลากรหลักในชุมชน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนทางดงรัฐราษฎร์อุปถัมภ์ จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2544
3. กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษารวมทั้งสิ้น 30 คน ประกอบด้วย
  - 3.1 ผู้อำนวยการโรงเรียนทางดงรัฐราษฎร์อุปถัมภ์
  - 3.2 ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียน จำนวน 5 คน
  - 3.3. คณะครูในโรงเรียน จำนวน 5 คน
  - 3.4 ประชาชน และรองประธานนักเรียน รวม 2 คน
  - 3.5 คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียน จำนวน 5 คน
  - 3.6 ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 10 คน
  - 3.7 บุคลากรหลักในชุมชน จำนวน 2 คน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. บุคลากรในโรงเรียนและผู้เกี่ยวข้อง มีความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจนเอารูปแบบการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานไปปรับใช้ได้ ในทางที่ถูกต้อง
2. โรงเรียนสามารถพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในทิศทางที่ถูกต้อง
3. โรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาอื่น ๆ สามารถนำรูปแบบและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ไปใช้กับโรงเรียนตนเองในทิศทางที่ถูกต้อง

คำนิยามศัพท์

การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School - Based Management หรือ SBM) เป็นกลยุทธ์ในการปรับปรุงการศึกษา ที่มุ่งเน้นการเปลี่ยนอำนาจหน้าที่ในการ

ตัดสินใจจากระดับกระทรวงหรือเขตการศึกษาไปยังแต่ละโรงเรียน โดยให้คณะกรรมการโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน ครู นักเรียน สมาชิกในชุมชน และผู้ปกครอง มีอำนาจควบคุมกระบวนการจัดการศึกษามากขึ้นรวมทั้งให้มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการตัดสินใจเกี่ยวกับงบประมาณ บุคลากร และหลักสูตร โดยให้เป็นไปตามความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน

หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) หมายถึง การกระจายอำนาจการจัดการศึกษาจากกระทรวงและส่วนกลางไปยังสถานศึกษาให้มากที่สุด โดยมีความเชื่อว่าโรงเรียนเป็นหน่วยสำคัญในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการศึกษาของเด็ก

หลักการมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึง การเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งได้แก่ ครู ผู้ปกครอง ตัวแทนชุมชน ตัวแทนศิษย์เก่า และตัวแทนนักเรียน มีส่วนร่วมในการบริหาร ตัดสินใจ และร่วมจัดการศึกษา การที่บุคคลมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา จะเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของและจะรับผิดชอบในการจัดการศึกษามากขึ้น

หลักการคืนอำนาจการจัดการศึกษาให้ประชาชน (Return Power to People) หมายถึง การให้ความสำคัญแก่ครอบครัวและชุมชน สถาบันหรือองค์กร อาชีพ เป็นผู้ดำเนินการจัดการศึกษาด้วยตนเอง แทนการจัดการศึกษาโดยส่วนกลาง เพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชน

หลักการบริหารด้วยตนเอง (Self - managing) หมายถึง การมอบอำนาจให้โรงเรียนใช้ระบบการบริหารจัดการตามสภาพที่เป็นจริงด้วยตนเอง โดยให้โรงเรียนมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการดำเนินงานได้หลากหลายแนวทาง ด้วยวิธีที่แตกต่างกันแล้วแต่ความพร้อมและสถานการณ์ของโรงเรียน ซึ่งผลจากการบริหารด้วยตนเองอาจทำให้ระบบการจัดการในโรงเรียนด้านต่าง ๆ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเดิมที่ถูกกำหนดมาจากส่วนกลาง

หลักการตรวจสอบและถ่วงดุล (Check and Balance) หมายถึง สถานศึกษาจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษา อาทิ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ชุมชน สังคม มีส่วนรับรู้ในการจัดการบริหาร กระบวนการ ระบบการดำเนินงานของ โรงเรียนโดยมีส่วนในการตรวจสอบ การรับรู้ การให้ข้อเสนอแนะ แนวทางการปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้ได้รับการพัฒนาในทางที่ถูกต้องและตามความต้องการของผู้เรียนและชุมชน

สถานศึกษาในการวิจัย หมายถึง โรงเรียนทางดงรัฐราษฎร์อุปถัมภ์ สำนักงานพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 4 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

บุคลากรทางการศึกษาในการวิจัย หมายถึง ผู้อำนวยการโรงเรียนหางดงรัฐราษฎร์อุปถัมภ์ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะครู นักเรียน ผู้ปกครองและบุคลากรหลักในชุมชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโรงเรียน

คณะกรรมการสถานศึกษาในการวิจัย ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ปี พ.ศ. 2543 หมายถึง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ประกอบด้วย ผู้แทนผู้ปกครอง จำนวนไม่เกิน 2 คน ผู้แทนครู จำนวนไม่เกิน 2 คน ผู้แทนองค์กรชุมชน จำนวนไม่เกิน 2 คน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวนไม่เกิน 2 คน ผู้แทนศิษย์เก่า จำนวนไม่เกิน 2 คน และผู้ทรงคุณวุฒิ อีกจำนวนไม่เกิน 4 คน โดยให้ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้คัดเลือกประธานและรองประธานจากกลุ่มดังกล่าว ยกเว้นตัวแทนจากครูที่ไม่มีสิทธิรับเลือกเป็นประธานและรองประธาน